

Uit de pastorie – week 43 2025

Wat achter ons ligt

Zondagmorgen lazen we Genesis 16. Het leest als een spannend verhaal over een huishouden in de oudheid, over herkenbare patronen van spanning en conflicten. Je kunt er in ieder geval een paar praktische geestelijke lessen uit halen. Bijvoorbeeld dat we niet eigenhandig Gods beloften moeten willen vervullen; dat we niet bij een conflict moeten weglopen maar het moeten oplossen; dat we niet (zoals Abram en Sarai doen) de bal steeds bij de ánder leggen maar ook zelf verantwoordelijkheid nemen. Ik las bij de voorbereiding de nodige meditaties die in het verleden door bekende en geliefde predikanten over Abram zijn geschreven. De meesten werken de hierboven genoemde punten prachtig uit. Te denken valt aan de prachtige preken van ds. L. Kievit en de meditaties van ds. H.G. Abma. Maar: over de belofte die de Heere over Ismaël doet, las ik nauwelijks iets. Terwijl hier toch echt iets verrassends gebeurt! De Heere veegt Ismaël niet van de kaart. Dat zou Hij gerust kunnen doen: de geboorte van Ismaël is mensenwerk, geen werk van God. Daar hoeft Hij niks mee te doen. Toch schakelt Hij Ismaël in. Hij kiest zelfs de naam van deze jongen, iets wat in de Bijbel alleen maar gebeurt bij mannen die op een belangrijk scharnierpunt in de heilsgeschiedenis staan (Izak, Johannes de Doper, Jezus!). Ook lijken de beloften voor Ismaël als twee druppels water op de beloften over Izak. Ismaël zal later ook mogen delen in de besnijdenis. We trokken lijnen uit het conflict tussen Hagar en Sarai, tussen Ismaël en Izak naar het huidige conflict tussen Israël en de (extremistische) islam. Israël zal altijd last blijven houden van de wilde ezel die maar om zich heen blijft trappen (Genesis 16:12). In Psalm 83 komen Ismaël en de Hagarenen letterlijk voor als vijanden van Gods volk en werk. Toch zullen er ook van Ismaëls nakomelingen velen tot bekering komen, tot op deze dag. Uiteindelijk zal Ismaël moeten buigen voor Izak, zoals Hagar moest buigen voor Sara. Zo zal elke Jood, moslim en heiden moeten buigen voor de grote Zoon van Abram, Jezus Christus.

Daarnaast ligt er vanuit Galaten 4 een indringende les voor het christelijke geloofsleven. Al met al was het veel stof voor één preek, maar ik kon het theologisch niet verantwoorden om de lijn naar Galaten 4 niet te trekken. Soms moet je een preek nog een keer terugluisteren om op te rapen wat je bij de eerste keer liet liggen.

Dezelfde preek hield ik zondagavond in Putten. We kregen een goede indruk van de gemeente, en de gemeente kreeg een indruk van wie de beroepen predikant is. De nadere kennismaking is komende woensdag. Al die indrukken en gesprekken neem ik mee in het gebed tot God om Zijn leiding en stem. Hij alleen wijst mij de plek waar ik Hem in Zijn gemeente dienen zal.

Wat voor ons ligt

Zondagmorgen zal, als God het geeft, de heilige Doop in ons midden bediend worden. Het lijkt erop dat er een behoorlijk aantal dopelingen zal zijn. Dat het samenvalt met een doopdienst in wijk Oost is een beetje ongelukkig gepland – we wisten het niet van elkaar. Wat kunnen we in een doopdienst mooi verder gaan met Abram nu Genesis 17 aan de beurt is. De Heere herhaalt en bevestigt Zijn belofte aan Abram en stelt daarbij de besnijdenis in. Eeuwenlang werd er een is-gelijk-teken tussen besnijdenis en doop gezet (en dus ook tussen kinderbesnijdenis en kinderdoop), maar zo vanzelfsprekend is dat niet meer voor iedereen. Feit is wel dat de besnijdenis in het Nieuwe Testament niet meer verplicht wordt gesteld voor heidenen die tot geloof in Messias Jezus komen. Het wordt de Joodse christenen niet verboden zich te besnijden, al wijst Paulus er in de Galatenbrief wel op dat zij moeten waken voor een nieuw wetticisme. Zelf ben ik er heilig van overtuigd dat besnijdenis en doop dezelfde taal spreken, van hetzelfde verbond getuigen, dezelfde beloften en roeping verzegelen. Ook zet de praktijk van geloofsbesnijdenis en huisbesnijdenis zich in het Nieuwe Testament voort in geloofsdoopt en huisdoop. Vanuit Genesis 17 en vanuit de doop zullen we dus rijk onderwijs ontvangen in wat de Heere ons in onze doop gezegd heeft en nog steeds zegt.

In de avonddienst gaat ds. Mudde uit Oosterwolde voor, terwijl ik zelf de dienst in de Zwolse Jeruzalemkerk hoop te leiden. We bidden elkaar een gezegende zondag met voedzame diensten toe.

Ten slotte

Een hartelijke groet in de HEERE van mijn vrouw en mij, aan u en jullie allen. We zijn dankbaar dat het in wijk Oost tot een beroep mocht komen en bidden dat de Heere ds. Van Heijningen de weg naar Elburg zal wijzen. De onrust in de Omloopse pastorie neemt toe nu er zondagmorgen opnieuw hoorders van elders verschenen. Het is onrustig in domineesland als het om beroepingswerk gaat. Er zijn veel vacatures en er lijkt vooral gebrek te zijn aan beschikbare predikanten die wat meer ervaring hebben. Daarentegen is het zo verheugend om te weten en te horen dat er handenvol jonge(re) mannen theologie aan het studeren zijn in een diep verlangen om de Heere als dienaar van Zijn Woord in de gemeente te dienen. Het gebed om arbeiders in de wijngaard mag niet vertraagd worden!

Uw A.J.M.